

Anonimizēta versija

Tulkojums

C-365/19-1

Lieta C-365/19

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

Iesniegšanas datums:

2019. gada 8. maijs

Iesniedzējtiesa:

Verwaltungsgericht Schwerin (Vācija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2019. gada 16. aprīlis

Prasītāja:

FD

Atbildētāja:

Staatliches Amt für Landwirtschaft und Umwelt Mittleres Mecklenburg

---

[..]

VERWALTUNGSGERICHT

SCHWERIN [Švērinas administratīvā tiesa]

RĪKOJUMS

administratīvajā lietā

FD,

[..] Langenhägena [*Langenhagen*] [..]

[..]

- prasītāja -

pret

Staatliches Amt für Landwirtschaft und Umwelt Mittleres Mecklenburg
[Vidusmeklenburgas valsts lauksaimniecības un vides iestādi],

[..] Rostoka

– atbildētāja -

par

subsīdijām, atbalstam korekcijām un atsacīšanās piemaksām [oriģ. 2. lpp.]

4. Kammer des Verwaltungsgerichts Schwerin [Švērinas administratīvās tiesas
4. palāta] [..]

2019. gada 16. aprīlī

[..]

[..] [tiesas sastāvs] [..] nolēma:

apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai atbilstoši LESD 267. pantam šādu
jautājumu prejudiciālā nolēmuma sniegšanai:

Vai Regulas (ES) 1307/2013 30. panta 6. punkts – šajā gadījumā skatīts kopā ar Deleģētās regulas (ES) 639/2014 28. panta 2. punktu – pamato tiesības uz maksājumtiesību piešķiršanu par 2016. pieprasījuma gadu gados jaunam lauksaimniekam arī tad, ja tam, pamatojoties uz Regulas (ES) 1307/2013 24. pantu, jau iepriekš no 2015. gada valsts maksimālā apjoma ir tikušas bez maksas piešķirtas maksājumtiesības atbilstoši tā toreiz apsaimniekotajai platībai?

Pamatojums

I

1. Prasītāja ar prasību lūdz piešķirt, pirmkārt, maksājumtiesības par 2016. pieprasījuma gadu un, otrkārt, (papildu) tiešos maksājumus par 2016. pieprasījuma gadu, ņemot vērā šīs maksājumtiesības.
2. Prasītāja apsaimnieko lauku saimniecību. Tā ir gados jauna lauksaimniece Regulas (ES) 1307/2013 50. panta 2. punkta izpratnē. Pēc prasītājas pieteikuma tā par 2015. pieprasījuma gadu no atbildētājas, ņemot vērā tās toreiz [oriģ. 3. lpp.] apsaimniekoto platību, no reģionālā maksimālā apjoma bez maksas saņēma 32,17 maksājumtiesības, pamatojoties uz Regulas (ES) 1307/2013 50. panta 2. punktu.

3. 2016. gada 12. maijā prasītāja, norādot, ka tās saimniecībā ietilpst 62,777 ha liela platība, lūdz piešķirt tai kā gados jaunai lauksaimniecei papildu 30,32 maksājumtiesības. Atbildētāja ar 2017. gada 26. janvāra lēmumu to noraidīja.
4. Pēc tāpat 2016. gada 12. maijā iesniegta pieteikuma par tiešo maksājumu par 2016. pieteikuma gadu un kompensācijas “finanšu disciplīna” piešķiršanu atbildētāja tai ar 2017. gada 31. janvāra lēmumu piešķīra atbalstu 11 390,16 EUR apmērā. No lēmuma ir jāsecina, ka, lai gan prasītājai pieder apstiprinātā platība 62,4893 ha apmērā, pamatojoties uz tikai esošajām 32,17 maksājumtiesībām no piešķiršanas 2015. gadā, maksājumtiesības esot ierobežojošs faktors saistībā ar piešķiršanu.
5. Par 2017. gada 26. un 31. janvāra lēmumiem iesniegtos prasītājas iebildumus atbildētāja ar 2017. gada 24. novembra lēmumu par iebildumiem noraidīja. Neņemot vērā prasītājas gados jaunas lauksaimnieces statusu, tai, pamatojoties uz Regulas (ES) 1307/2013 30. panta 6. punktu, nevarēja tikt piešķirtas papildu maksājumtiesības, jo prasītāja jau 2015. gadā esot saņēmusi bez maksas maksājumtiesības no maksimālā apjoma. Maksājumtiesības atbilstoši minētajai ES tiesību normai, skatītai kopā ar (valsts) *Direktzahlungen-Durchführungsverordnung* [Tiešo maksājumu īstenošanas noteikumu] (turpmāk tekstā – “*DirektZahl-DurchfV*”) 16.a pantu, vienam lauksaimniekam varot tikt piešķirtas tikai vienu reizi. Vēlreizēja maksājumtiesību piešķiršana no rezervēm gados jauniem lauksaimniekiem, kuri jau 2015. pieprasījuma gadā esot saņēmuši maksājumtiesības no reģionālā maksimālā apjomā, nozīmētu, ka tiem tiek radīta labvēlīgāka situācija iepretim lauksaimniekiem, kuri 2015. gadā, pamatojoties uz Regulas (ES) 1307/2013 24. pantā reglamentēto “parasto gadījumu”, no reģionālā maksimālā apjoma esot saņēmuši maksājumtiesības un kuri nevarot izmantot šādu papildu bezmaksas maksājumtiesību piešķiršanas iespēju. Turklāt tādiem gados jauniem lauksaimniekiem kā prasītājai vispār tiek nodrošināta labvēlīgāka situācijā nekā gados jauniem lauksaimniekiem, kuri saimniekošanu uzsākot vēlāk [orig. 4. lpp.] un kuri tāpat maksājumtiesības varot saņemt tikai vienu reizi (*DirektZahlDurchfV* 16.a pants). Tā kā prasītājai neesot papildu maksājumtiesības, lielāka atbalsta piešķiršana par 2016. pieteikuma gadu neesot iespējama.
6. 2017. gada 22. decembrī prasītāja vērsās administratīvajā tiesā. Tai kā gados jaunai lauksaimniecei esot tiesības uz papildu 30,32 maksājumtiesību piešķiršanu. Tas izrietot, ja ne jau no Regulas (ES) 1307/2013 30. panta 4. un 6. punkta, tad katrā ziņā no Deleģētās regulas (ES) 639/2014 28. panta 2. punkta. Saskaņā ar šo tiesību normu gados jaunam lauksaimniekam, kuram jau ir maksājumtiesības, esot tiesības saņemt tādu maksājumtiesību skaitu no valsts rezerves, kas viņam pietrūka, lai attiecībā uz tā kopumā atbalsttiesīgo hektāru skaitu 2016. gadā tam būtu pietiekams maksājumtiesību skaits. Eiropas likumdevējs neparedzot, ka, pamatojoties uz Regulas (ES) 1307/2013 24. pantu, saņemtas maksājumtiesības nozīmē, ka nevar tikt saņemtas maksājumtiesības, kas izriet no Regulas (ES) 1307/2013 30. panta 6. punkta, skatītā kopā ar Deleģētās regulas 639/2014

28. panta 2. punktu. Ciktāl atbildētāja atsaucoties uz valsts *DirektZahlDurchfV* 16.a panta tiesību normu, tā tikai nepieļaujot to, ka gados jauniem lauksaimniekiem vēl vienu – otro – reizi tiek piešķirtas maksājumtiesības no valsts rezerves. Taču minētais neesot attiecināms uz prasītāju, jo piešķiršana 2015. gadā, pamatojoties uz Regulas (ES) 1307/2013 24. pantu, neesot notikusi no valsts rezerves.
7. Ņemot vērā tai pienākošās papildu 30,32 maksājumtiesības, pieprasīto papildu tiesību uz atbalstu vērtība esot 9645,01 EUR.
  8. [...] [procentu prasījums]
  9. Prasītāja lūdz:
  10. 1) atceļot atbildētājas 2017. gada 26. janvāra lēmumu un tās 2017. gada 24. novembra lēmumu par iebildumiem, ciktāl tie to liedz, [oriģ. 5. lpp.] noteikt atbildētājai pienākumu piešķirt tai par 2016. gadu papildu 30,32 maksājumtiesības; un
  11. 2) attiecīgi atceļot atbildētājas 2017. gada 31. janvāra lēmumu un tās 2017. gada 24. novembra lēmumu par iebildumiem, noteikt atbildētājai pienākumu atzīt tai par 2016. gadu papildu tiešos maksājumus 9645,01 EUR apmērā, pieskaitot procentus 0,5 % apmērā par katru pilnu mēnesi, sākot skaitīt no *lis pendens*.
  12. Atbildētāja lūdz:
  13. prasību noradīt.
  14. Tā turpina pārstāvēt savu uzskatu par tiesībām. Ciktāl prasītāja norāda uz valsts rezerves un reģionālā maksimālā apjoma, no kura tā 2015. gadā esot saņēmusi bez maksas maksājumtiesības, nošķiršanu, tas neesot pamatoti. Gan valsts rezerve, gan reģionālais maksimālais apjoms saskaņā ar *Direktzahlungen-Durchführungsgesetz* [Tiešo maksājumu īstenošanas likumu] esot daļa no valsts pamata maksājuma shēmas maksimālā apjoma atbilstoši Regulas (ES) 1307/2013 22. pantam.
  15. Regulas (ES) 1307/2013 30. pants esot ticis pieņemts, lai lauksaimnieki, kuri 2015. gadā neesot izpildījuši šīs regulas 24. pantā izvirzītos priekšnoteikumus, tostarp ar 2013. gadu saistītos priekšnoteikumus, saņemtu iespēju saņemt maksājumtiesības. Ja gados jaunie lauksaimnieki un iesācēji nevarētu iegūt no Regulas (ES) 1307/2013 30. panta 6. punkta izrietošās maksājumtiesības, tiem maksājumtiesības parasti būtu jāiegādājas par maksu. Atbilstoši Regulas (ES) 1307/2013 24. apsvērumam valsts rezerve būtu jāizmanto prioritāri tam, lai atvieglotu gados jauno lauksaimnieku un iesācēju iesaistīšanos shēmā. Taču atvieglošana neesot nepieciešama tādu lauksaimnieku gadījumā, kuri jau esot saņēmuši maksājumtiesības no reģionālā maksimālā apjoma, jo tie esot iesaistījušies shēmā jau visvieglākajā veidā, proti, saņemot bezmaksas

maksājumtiesības **[oriģ. 6. lpp.]**. Šī atvieglošana arī nenozīmē, ka labvēlīgākas situācijas radīšanu, jo tā tikai sniedzot iespēju iesaistīties shēmā kā “vecajiem” lauksaimniekiem 2015. gadā atbilstoši Regulas (ES) 1307/2013 24. pantam, piešķirot maksājumtiesības, tā vietā lai tās iegādātos (par maksu). Taču atbilstoši 24. pantam lauksaimnieks maksājumtiesības esot saņēmis tikai vienu reizi (2015. gadā). Tātad, ja gados jauns lauksaimnieks katru gadu no jauna varot iesniegt pieteikumu par maksājumtiesību piešķiršanu, kamēr tam esot gados jauna lauksaimnieka statuss, tas esot uzskatāms par labvēlīgākas situācijas radīšanu iepretim pārējiem lauksaimniekiem. Ar *DirektZahlDurchfV* 16.a pantu tas esot jāizslēdz.

16. Atbilstoši Regulas (ES) 1307/2013 30. panta 4. punktam dalībvalstīm ir pienākums piešķirt maksājumtiesības no savām valsts vai reģionālajām rezervēm saskaņā ar objektīviem kritērijiem un tā, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret lauksaimniekiem un nepieļautu tirgus un konkurences kropļojumus. Vērtējot vienlīdzīgu attieksmi, salīdzināmā grupa esot visi lauksaimnieki, kuri varot saņemt maksājumtiesības, pamatojoties uz Regulas (ES) 1307/2013 24. pantu vai 30. panta 6. punktu.
17. Ciktāl prasītāja par maksājumtiesību pamatu uzskatot Deleģētās regulas (ES) 639/2014 28. panta 2. punktu, tas neesot pamatoti. Tiesību norma nepamatojot maksājumtiesības, bet gan tā esot tikai noteikumi, lai aprēķinātu šādā veidā piešķiramo maksājumtiesību skaitu un vērtību, kā tas izrietot no šīs regulas 29. apsvēruma. Pret prasītājas viedokli liecinot arī tas, ka Komisija saskaņā ar Regulas (ES) 1307/2013 35. panta 1.c) punktā ietverto pilnvarojumu deleģētas regulas pieņemšanai neesot bijusi pilnvarota reglamentēt maksājumtiesību pamatojumu, kas nav paredzēts Regulā (ES) 1307/2013.

II

18. [...] [procesuāli jautājumi]
19. Lieta liek uzdot interpretācijas jautājumus par tiesību normām Regulā (ES) 1307/2013 un Deleģētajā regulā (ES) 639/2014, kuriem ir izšķiroša **[oriģ. 7. lpp.]** nozīme lēmumā pieņemšanā *Verwaltungsgericht Schwerin* izskatāmajā lietā.
20. 1. Palātas ieskatā Regulas (ES) 1307/2013 30. panta 6. punkta formulējums liecina pret palātas uzskatu, ka tiesību norma tieši piešķir tiesības uz maksājumtiesību piešķiršanu (tostarp) gados jauniem lauksaimniekiem. Ja tajā ir formulēts, ka “dalībvalstis izmanto savas valsts vai reģionālās rezerves, lai maksājumtiesības prioritārā kārtā piešķirtu gados jauniem lauksaimniekiem”, tas salīdzinājumā ar Regulas (ES) 1307/2013 24. panta 1. punktā ietverto tiesisko regulējumu (“lauksaimniekiem, kas [...], piešķir maksājumtiesības”) neliecina par to, ka tiesību norma pati konkrētajam gados jaunajam lauksaimniekam piešķir tiesības un tiesā aizstāvas subjektīvas tiesības. Tiesību normā dalībvalstij tiek

tikai norādīts, kādā nolūkā galvenokārt ir jāizmanto rezerve, tātad tā norāda uz programmu.

21. Šo interpretācijas izpratni pamato tiesību normas 4. punktā ietvertā norma, kurā ir norādīts, ka rezerve maksājumtiesību piešķiršanai ir jāizmanto “saskaņā ar objektīviem kritērijiem un tā, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret lauksaimniekiem un nepieļautu tirgus un konkurences kropļojumus”. Tiesību norma liecina par to, ka arī šajā ziņā tiek reglamentēta tikai valsts tiesībās paredzētai sadales programmai izvirzīta prasība. Ja Regulas (ES) 1307/2013 30. panta 6. punktā jau Savienības tiesību līmenī būtu izsmeltoši pamatotas tiesības, kā valsts varētu vēl ņemt vērā tiesību normas 4. punktā paredzētās prasības?
22. Arī Regulas (ES) 1307/2013 30. panta 10. punktā ietvertais tiesiskais regulējums, kurā dalībvalstīm tiek dotas izvēles tiesības, transponējot tiesību normas 6. punkta mērķus (jaunu maksājumtiesību piešķiršana vai visu esošo maksājumtiesību vienības vērtību palielināšana), liecina pret tiešu maksājumtiesību pamatojumu.
23. Galu galā nekas cits neizriet arī no Regulas (ES) 1307/2013 50. panta. Tā 1. punktā reglamentētais “ikgadējais maksājums gados jaunie lauksaimniekiem” neattiecas [oriģ. 8. lpp.] uz šajā gadījumā strīdīgo jautājumu par maksājumtiesību piešķiršanu. Saskaņā ar tiesību normas 4. punktu, lai gados jaunie lauksaimnieki saņemtu šo maksājumu, drīzāk ir jāaktivizē (piederošās, atzītās) maksājumtiesības, pamatojoties uz gados jaunam lauksaimniekam piederošajām lauksaimniecības platībām saimnieciskajā gadā. Šī ikgadējā maksājuma gadījumā runa ir par terminētu īpašu maksājumu, kura saturs dalībvalstu līmenī Vācijā sīkāk ir reglamentēts Tiešo maksājumu īstenošanas likuma 19. pantā.
24. 2. Turpretim Regulas (ES) 636/2014 28. panta 2. punkta formulējums ir formulēts viennozīmīgi pretēji. Ja saskaņā ar šo tiesību normu gados jaunais lauksaimnieks, kuram jau ir maksājumtiesības (kā prasītājam), iesniedz pieteikumu papildu maksājumtiesību piešķiršanai no valsts vai reģionālās rezerves, “viņš saņem tādu maksājumtiesību skaitu, kas ir vienāds ar to viņa atbalsttiesīgo hektāru skaitu [...] un par ko viņam nav (īpašumā esošu vai nomātu) maksājumtiesību”.
25. Taču ar formulējumu – arī ja, vērtējot atsevišķi, mazākā mērā – šķiet ir saderīga arī atbildētājas interpretācija atzīt šim tiesiskajam regulējumam tikai, iespējams, piešķiramo maksājumtiesību apjoma ierobežojuma nozīmi, proti, ka aktuālā platība noteic papildu maksājumtiesību piešķiršanas maksimālo robežu, taču tas nepamatoto Savienības tiesību līmenī tiešu piešķiršanas prasījumu.
26. Palātas ieskatā par labu pēdējai minētai interpretācijai liecina tas, ka Regulas (ES) 1307/2013 35. panta 1. punkta c) apakšpunkts šajā ziņā Deleģētās regulas (ES) 639/2014 autoru pilnvaro tikai reglamentēt “noteikumus par to, kā nosaka un aprēķina no valsts rezerves vai reģionālajām rezervēm saņemto maksājumtiesību vērtību un skaitu”. Ciktāl Regulas (ES) 1307/2013 30. panta 6. punktā pašā šādas

tiesības nav pamatotas, ko palāta uzskata par pamatotu (kā norādīts iepriekš), šī pilnvarojuma tiesību norma liek uzdot jautājumu, vai deleģētās regulas autors šādas tiesības var pamatot, ņemot vērā, ka **[oriģ. 9. lpp.]** tas var rīkoties gandrīz tikai Eiropas Parlamenta un Padomes pilnvarojumu piešķirošās regulas ietvaros.

27. Palāta, ņemot vērā minēto, sliecas no minētajām Savienības tiesību normām pašām par sevi neseicināt “maksājumtiesību pamatu” un gados jauna lauksaimnieka “subjektīvas tiesības” uz papildu maksājumtiesību piešķiršanu. Šādas tiesības tad varētu konstatēt, tikai pamatojoties uz valsts sadales praksi, kas balstās uz vienlīdzību un pašas atbildību, ja – kā Vācijā – nav notikusi konkrēta likumā paredzēta tiesību satura reglamentācija. Nekas netika norādīts un nekas neliecina par šajā ziņā atbildētājam saistošu sadales praksi gados jauno lauksaimnieku labā, pamatojoties uz vienlīdzības principu.
28. 3. Ja no Regulas (ES) 1307/2013 30. panta 6. punkta, šajā gadījumā skatītā kopā ar Deleģētās regulas (ES) 639/2014 28. panta 2. punktu, tieši secinātu pilnīgi pamatotas tiesības uz maksājumtiesību piešķiršanu no valsts vai reģionālās rezerves gados jaunam lauksaimniekam, tiktu apšaubīts tas, kā valsts, piešķirot maksājumtiesības, šajā ziņā var nodrošināt vienlīdzīgu attieksmi pret lauksaimniekiem un nepieļaut tirgus un konkurences kropļojumus, kā to no tām pieprasa Regulas (ES) 1307/2013 30. panta 4. punkts.
29. Šajā ziņā notiek atsaukšanās uz atbildētājas norādītajiem piemēriem.
30. Gados jauns lauksaimnieks no Savienības tiesību viedokļa turklāt šādā veidā – kamēr tas saglabā gados jauna lauksaimnieka statusu – attiecīgas tā lauksaimniecības platības palielināšanās gadījumā vairākus gadus vairākas reizes varētu pieprasīt papildu maksājumtiesību vairākkārtēju piešķiršanu no rezerves. Šādā gadījumā *DirektZahlDurchfV* 16.a pantā ietvertā valsts tiesību norma būtu pretrunā Savienības tiesībām un vispār – kā to par pareizu uzskata atbildētāja – nevarētu jau tikt piemērota arī gadījumos, kad gados jaunam lauksaimniekam maksājumtiesības 2015. gadā ir tikušas piešķirtas, nevis pamatojoties uz Regulas (ES) 1307/2013 30. panta 6. punktu, bet gan 24. pantu. **[oriģ. 10. lpp.]**
31. No minētā, pamatojoties uz LESD 267. pantu, izriet šāds lūgums Tiesai sniegt prejudiciālu nolēmumu:
32. **Vai Regulas (ES) 1307/2013 30. panta 6. punkts – šajā gadījumā skatīts kopā ar Deleģētās regulas (ES) 639/2014 28. panta 2. punktu – pamato tiesības uz maksājumtiesību piešķiršanu par 2016. pieprasījuma gadu gados jaunam lauksaimniekam arī tad, ja tam, pamatojoties uz Regulas (ES) 1307/2013 24. pantu, jau iepriekš no 2015. gada valsts maksimālā apjoma ir tikušas bez maksas piešķirtas maksājumtiesības atbilstoši tā toreiz apsaimniekotajai platībai?**
33. [...] [procesuālie jautājumi]
[...]